

О л г а.

Балкански !

Балкански, (като се повръшта на прагътъ.
Кой ме вика ? Кой е тоя гласъ ?

О л г а.

Гласътъ на твоята Олга, Балкански.

Балкански.

Ти !

О л г а.

Ти отстъпвашъ ! Смили се и чуй ме.

Балкански.

Не. Далече отъ мене всякой гласъ, който, въ тая минута, би се опиталъ да умекоти сърдце то ми ! . . .

О л г а.

Една дума !

Балкански.

Обичахъ те, Олго. Богъ да те възнагради за любовъ та ти, ако си невинна. (Излиза).

ЯВЛЕНИЕ X.

О л г а, (сама).

Отиде ! . . . Сълзители ми не го спрѣха . . . Отиде . . . и никой гласъ неште се издигне вече да защитити невинността, заглѣхнала въ мрачина та на гробътъ ! . . . Виновна и проклета ! . . . (Пада на земята. Слѣдъ малко мълчание). Земя, земя, истина ли е де напраздно ти затрупвашъ невинността и правда та ? Истина ли е, че по-силни отъ тебе, тии намиратъ всякога една пукнатина за да излѣзнатъ на бѣлъ свѣтъ ?... Истина ли е, че това, което искахъ напраздно на любовъта ти ште ми го дадешъ ? Като е така отвори труба та си. Тя нѣма ништо страшно за мене . . . Гробътъ ште отмъсти животътъ. Смѣй се, о смъртъ. Любовъта се хвърля въ обятия та ти. Ти ште ѝ бѣдешъ защитница и отмъстителка . . . (Става). Чувствувамъ вече благотворното ѝ влияние . . . Прѣсти ги ѝ ме досѣгатъ и ми възвръщатъ разумътъ . . . Не бѣхъ ли луда като искахъ да тичамъ по него ? Той е